

De sleedoornpage (links) en de kamsalamander, twee soorten die dankzij de stapsteen van Wim van den Hoogen de mogelijkheid krijgen zich te verplaatsen.

Wim van den Hoogen legt als eerste particulier stapstenen aan

“Niet alleen hart voor natuur, maar ook verstand van zaken”

Wim van den Hoogen uit Cuijk heeft als eerste particulier een subsidie van Groen Ontwikkelfonds Brabant ontvangen voor de inrichting van een stapsteen als invulling van een ecologische verbindingszone. Op 4,5 hectare voormalige landbouwgrond aan de Drogesestraat in Sint Agatha legt hij leefplekken aan voor de kamsalamander en de sleedoornpage. Het laatste is bijzonder: de sleedoornpage komt elders in Brabant nauwelijks voor.

Toen de vorige eigenaar het perceel in Sint Agatha, in de buurt van natuurgebied Zevenhutten, wilde verkopen polste kavelruilcoördinator Gerald Willemsen eerst onder meer Brabants Landschap en Staatsbosbeheer. Zij hadden echter geen belangstelling voor de grond. “Vervolgens heb ik contact gezocht met particulieren waarvan ik wist dat ze interesse hebben om nieuwe natuur aan te leggen en te onderhouden. Wim kende ik al langer. Wij

hebben samen eerder natuurprojecten in de omgeving gedaan.”

Daar kwam bij dat bloemenkweker, natuurveehouder en vooral ook natuurliefhebber Van den Hoogen al meer percelen in de buurt van de Drogesestraat in bezit heeft. “Door stukken grond te kopen en in te richten als nieuwe natuur zijn we in staat ons buitengebied te versterken. Dat is voor het Land van Cuijk, dat bekend staat om de vele verschillende

landschapsvormen, van groot belang”, zegt Van den Hoogen, die ook bestuurder is van de lokale agrarische natuurvereniging.

Honkvaste vlinder

Op het perceel van 4,5 hectare aan de Drogesestraat maakt Van den Hoogen een stapsteen (een geïsoleerd gelegen plek van waaruit planten en dieren zich sprongsgewijs kunnen verplaatsen naar andere, in de omgeving gelegen gebieden - red.) voor twee soorten die in het gebied nog relatief veel voorkomen: de kamsalamander en de sleedoornpage. De laatste komt elders in Brabant nauwelijks voor. “Eigenlijk alleen in de nabijgelegen Kraaijenbergse Plassen, tussen Beers en Linden. Door hier nu stapstenen aan te leggen bieden we de sleedoornpage de mogelijkheid zich te verplaatsen.” Of en hoe snel dat gaat gebeuren is nog de vraag. De sleedoornpage is honkvast en legt zelden afstanden van meer dan 200 meter af. De vlinder mijdt bovendien open vlaktes en verplaatst zich vooral via bosranden en struwelen. “Het is moeilijk in te schatten hoe kansrijk het is dat de sleedoornpage ook hier gaat komen”, beseft ook Willemsen. “Daarvoor zijn tussen de Kraaijenbergse Plassen en het perceel van Wim van den Hoogen aan de Drogesestraat waarschijnlijk nog meer stapstenen nodig.” Wat in het voordeel van het perceel aan de Drogesestraat spreekt, is dat er berken staan. “De mannetjesvlinder kiest graag markante bomen in de omgeving als zijn vliegplaats. De berk is zo’n markante ‘ontmoetingsboom’.” Om te bevorderen dat straks ook de kamsalamander gebruik gaat maken van de stapstenen wordt op het perceel van Van den Hoogen een kralensnoer van poelen aangelegd, waar de kamsalamander tijdens zijn trektocht kan verblijven.

Van den Hoogen (rechts) en Willemsen op de locatie aan de Drogesestraat in Sint Agatha

Van den Hoogen is in de zomer van 2022, na de toekenning van de subsidie van Groen Ontwikkelfonds Brabant, gestart met de grondwerkzaamheden. De poelen zijn al aangelegd en ook de basis voor wat straks de struwelen worden ligt er. Het aanplanten van ieder geval 1500 sleedoornstruiken en 500 prunusachtigen, zoals de kerspruim en de kroosjespruim, volgt in de winter. Verder wil Van den Hoogen er onder meer wilde gagel, een steeds zeldzamer wordende struik, planten. “Ik denk dat het er over een jaar of drie uitziet zoals ik het nu voor ogen heb.”

Verstand van zaken

Willemsen roemt de natuurinspanningen van Van den Hoogen. “Het is belangrijk dat particulieren die willen investeren in bijvoorbeeld de aanleg van ecologische verbindingzones niet alleen enthousiast zijn en hart voor de natuur hebben, maar dat ze ook, zoals Wim, verstand van zaken hebben. Alleen dan zijn ze in staat om goed te monitoren wat er op hun terrein gebeurt.”

Mary Fiers, directeur van Groen Ontwikkelfonds Brabant, is ook blij met initiatiefnemers als Wim van den Hoogen. “We hebben veel natuurmakers nodig om onze ambitie, een robuust en aaneengesloten natuurnetwerk in Brabant in 2027, ook daadwerkelijk te realiseren.

Elk initiatief, hoe groot of hoe klein ook, kan daar bij helpen. Pioniers als Wim van den Hoogen bewijzen dat je niet per se een grote organisatie hoeft te zijn om nieuwe natuur aan te leggen. Dat kun je als particulier ook. Wim laat het zien!”